

कांबोजमिति कांबोजास्तरणंकंबलविशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

गांधार्युवाच कांबोजंपश्यदुर्धर्षकांबोजास्तरणोचितम् ॥ शयानमृषभस्कंधं हतं पांसुषु माधव ॥ १ ॥ यस्य क्षतजसंदिग्धौ बाहू चंदनभूषितौ ॥ अवेक्ष्य करुणं
भार्या विलपत्य तिदुःखिता ॥ २ ॥ इमौ तौ परिघप्रख्यौ बाहू शुभतलांगुली ॥ ययोर्विवरमापन्नां नरतिर्मापुराजहात् ॥ ३ ॥ कांगतिंतुगमिष्यामित्वयाहीना
जनेश्वर ॥ हतबंधुरनाथा च वेपंती मधुरस्वरा ॥ ४ ॥ आतपेक्काम्यमानानां विविधानामिव स्रजाम् ॥ क्ळांतानामपि नारीणां न श्रीर्जहति वैतनूः ॥ ५ ॥ शयानमभि
तः शूरं कालिंगं मधुसूदन ॥ पश्यदीप्तांगदयुगप्रतिनद्धमहाभुजम् ॥ ६ ॥ मागधानामधिपतिं जयत्सेनं जनार्दन ॥ आचार्यसर्वतः पत्न्यः प्ररुदंत्यः सुविद्वलाः
॥ ७ ॥ आसामायतने त्राणां सुस्वराणां जनार्दन ॥ मनःश्रुतिहरो नादो मनोमोहयतीव मे ॥ ८ ॥ प्रकीर्णवस्त्राभरणारुदत्यः शोककर्षिताः ॥ स्वास्तीर्णशयनो
पेतामागध्यः शेरते भुवि ॥ ९ ॥ कोसलानामधिपतिं राजपुत्रं बृहद्वलं ॥ भर्तारं परिवार्यैताः पृथक् प्ररुदिताः स्त्रियः ॥ १० ॥ अस्य गात्रगतान् बाणान् कार्ष्णिबाहुव
लार्पितान् ॥ उद्धरंत्य सुखाविष्टामूर्च्छमानाः पुनः पुनः ॥ ११ ॥ आसां सर्वानवद्यानामातपेन परिश्रमात् ॥ प्रम्लाननलिनाभानि भांति वक्त्राणि माधव
॥ १२ ॥ द्रोणेन निहताः शूराः शेरते रुचिरांगदाः ॥ धृष्टद्युम्नसुताः सर्वे शिशवो हेममालिनः ॥ १३ ॥ रथाभ्यगारं चापार्चिशरशक्तिगर्दधनं ॥ द्रोणमासाद्य निर्द
ग्धाः शलभा इव पावकाः ॥ १४ ॥ तथैव निहताः शूराः शेरते रुचिरांगदाः ॥ द्रोणेनाभिमुखाः सर्वे भ्रातरः पंचके कयाः ॥ १५ ॥ तप्तकांचनवर्माणस्तालध्वजरथव्र
जाः ॥ भासयंति महीं भासाज्ज्वलिता इव पावकाः ॥ १६ ॥ द्रोणेन द्रुपदं संख्ये पश्य माधव पातितं ॥ महाद्विपमिवारण्ये सिंहेन महताहतं ॥ १७ ॥ पांचालराज्ञो वि
मलं पुंडरीकाक्षपांडुरं ॥ आतपत्रं समाभाति शरदीवनिशाकरः ॥ १८ ॥ एतास्तु द्रुपदं दृष्ट्वा भार्याश्च दुःखिताः ॥ दग्ध्वा गच्छंति पांचाल्यं राजानमपसव्यतः
॥ १९ ॥ धृष्टकेतुं महात्मानं चेदिपुंगवमंगनाः ॥ द्रोणेन निहतं शूरं हरंति हतचेतसः ॥ २० ॥ द्रोणास्त्रमभिहत्यैष विमर्दे मधुसूदन ॥ महेष्वासोहतः शेते नद्याहत इ
व द्रुमः ॥ २१ ॥ एष चेदिपतिः शूरो धृष्टकेतुर्महारथः ॥ शेते विनिहतः संख्ये हत्वा शत्रून् सहस्रशः ॥ २२ ॥ वितुद्यमानं विहगैस्तं भार्याः पर्युषाश्रिताः ॥ चेदिराजं
लृषीकेशहतं सबलबांधवं ॥ २३ ॥ दाशार्हपुत्रजं वीरं शयानं सत्यविक्रमं ॥ आरोप्यां केरुदंत्येताश्चेदिराजवरांगनाः ॥ २४ ॥ अस्य पुत्रं लृषीकेशसुवक्रं चारुकुं
डलं ॥ द्रोणेन समरे पश्य निरुत्तं बहुधाशरैः ॥ २५ ॥

॥ २३ ॥ दाशार्हपुत्रजमित्यत्र पुत्र्यामपि पुत्रशब्दः ॥ २४ ॥ २५ ॥